

Sygn. akt VU 4/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Dorota Krawczyk

Protokolant st. sekr. sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o przeniesienie odpowiedzialności za składki

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 4 września 2015 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 4/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 września 2015 roku, nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., działając na podstawie art. 108 §1 w zw. z art. 107 § 1, § 2 pkt 1, 2 i 4 art. 115 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja Podatkowa (t. jedn. : Dz. U. z 2015 r. poz. 61) poprzez art. 31 i art. 32 ustawy z dnia (...) października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t. jedn. : Dz. U. z 2015 r. poz. 121), przeniósł na H. K. odpowiedzialność za zobowiązania płatnika (...) Spółka Jawna z siedzibą w B. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami za zwłokę oraz kosztami egzekucyjnymi w łącznej kwocie 508 405,70 zł, w tym:

na ubezpieczenia społeczne:

- 309 367,78 zł z tytułu nieopłaconych składek za okres od października 2013 roku do lutego 2014 roku i od kwietnia 2014 roku do lipca 2015 roku,

- 21 115 zł z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 4 września 2015 roku,

- 14 661,90 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych,

2) na ubezpieczenia zdrowotne:

-114 058,95 zł z tytułu nieopłaconych składek za okres od października 2013 roku do lipca 2015 roku,

-8 917 zł z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 4 września 2015 roku,

- 6416,70zł z tytułu kosztów egzekucyjnych,

3) na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

- 30 190,37 zł z tytułu nieopłaconych składek za okres od października 2013 roku do listopada 2013 roku i od stycznia 2014 roku do lipca 2015 roku,

- 2 125 zł z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 4 września 2015 roku,

- 1 463 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych.

W odwołaniu z dnia 23 października 2015 roku H. K. zaskarżył wyżej wymienioną decyzję, podnosząc następujące zarzuty:

- naruszenie art. 115 § 1 i 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja Podatkowa poprzez przyjęcie, że zachodzą przesłanki do orzekania o odpowiedzialności współnika w sytuacji, gdy egzekucja wobec spółki nie była bezskuteczna lub nie powinna być bezskuteczna,

- naruszenie przepisów postępowania administracyjnego w zakresie niewyjaśnienia, czy egzekucja powinna być uznana za bezskuteczną i w konsekwencji dokonanie wadliwej oceny przez organ rentowy,

- brak dokładnej analizy dokonanej w sposób kompleksowy w zakresie sytuacji majątkowej (...) zobowiązanej do zapłaty zaległości, jej zdolności płatniczych, w tym nieprzeprowadzenie dowodu z wysłuchania strony oraz dokumentacji finansowej.

W oparciu o tak skonstruowane zarzuty H. K. wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania, ewentualnie uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. ZUS wskazał, że (...) (...) Sp.j. nie wywiązuje się z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne. W związku z tym na jej koncie powstało zadłużenie wynoszące łącznie 50 591,30 zł. Odnosząc się do zarzutu wnioskodawcy o braku bezskuteczności egzekucji wobec ww. Spółki organ rentowy wskazał, że dotychczas podjęte czynności egzekucyjne nie przyniosły pozytywnych rezultatów. Wobec powyższego w dniu 4 września 2015 roku ZUS wydał decyzję o przeniesieniu odpowiedzialności z tytułu nieopłaconych składek Spółki na każdego ze współników.

Postanowieniem z dnia 7 września 2016 roku Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹¹ § 2 k.p.c. zawiadomił o toczącym się postępowaniu W. K. i J. K., informując, że mogą oni przystąpić do sprawy w charakterze zainteresowanych w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia postanowienia.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

(...) Spółka Jawna powstała w wyniku przekształcenia na podstawie art. 26 § 4 k.s.h. ze spółki handlowej (...) S.c. Przedmiotem działalności Spółki jest przede wszystkim sprzedaż hurtowa i detaliczna artykułów spożywczych. (...) od początku jej działalności, czyli od dnia 1 września 1990 roku do dnia wydania decyzji byli: ubezpieczony H. K., jego matka W. K. i brat J. K.. Uprawnionymi do reprezentacji Spółki byli wszyscy współnicy, przy czym składanie oświadczeń woli w imieniu Spółki wymagało współdziałania dwóch współników.

(dowód: informacja z KRS, k. 25 – 31, pismo procesowe H. K. z dnia 24 listopada 2016 roku, k.44 akt sprawy)

W związku z nieudaną inwestycją w S., w 2011 roku (...) Spółka Jawna zaczęła mieć problemy z płynnością finansową. Spowodowało to trudności po stronie Spółki z realizacją zobowiązań wobec innych podmiotów, zwłaszcza Zakładu

Ubezpieczeń Społecznych. W konsekwencji wobec Spółki zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne w związku z zaległościami z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

(dowód: zeznania H. K., nagranie od minuty 1:05 do minuty 8:29, protokół z rozprawy z dnia 17 lutego 2017 roku, k. 60 – 61 akt sprawy)

Na rachunek organu rentowego wpłynęły wpłaty egzekucyjne w wysokości:

- 4 527,30 zł w dniu 5 czerwca 2014 roku,
- 238,82 zł w dniu 21 października 2014 roku,
- 4 104,99 zł w dniu 22 października 2014 roku.

(dowód: pismo procesowe organu rentowego z dnia 19 września 2016 roku, k. 39 akt sprawy)

Pismem z dnia 2 czerwca 2015 roku organ rentowy zawiadomił H. K. o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie przeniesienia odpowiedzialności na wnioskodawcę jako współnika (...) Sp.j. za zobowiązania obejmujące należności z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

(dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania z urzędu, k. 7, potwierdzenie odbioru, k. 6 akt ZUS I)

Pismem z dnia 22 lipca 2015 roku organ rentowy zawiadomił H. K. o zakończeniu postępowania wyjaśniającego prowadzonego w sprawie wydania decyzji o odpowiedzialności osób ponoszących odpowiedzialność za zobowiązania (...) Sp.j. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. ZUS wezwał wnioskodawcę w oparciu o art. 50 § 1 k.p.a. w charakterze strony do złożenia w terminie siedmiu dni wyjaśnień, czy zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości, wskazania mienia Spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości w znacznej części, złożenia sprawozdań finansowych Spółki za lata 2012 – 2014.

(dowód: pismo z dnia 22 lipca 2015 roku, k. 11, potwierdzenie odbioru, k. 10 akt ZUS I)

H. K. nie złożył wyjaśnień pomimo odebrania ww. pisma.

(okoliczność niesporna)

Wyjaśnienia złożył jego współnik J. K., który wskazał, że Spółka nie posiada żadnego mienia. Ww. współnik podniósł, iż współnicy posiadają majątek osobisty w postaci domów jednorodzinnych. Nie zgłoszono wniosku o ogłoszenie upadłości.

(dowód: protokół z przesłuchania, k. 8 – 9 akt ZUS)

Pismem z dnia 14 lipca 2016 roku (...) Bank (...) S.A. poinformowała organ rentowy, że na rachunku bankowym dłużnika wystąpił zbieg egzekucji dotyczący siedmiu organów.

(dowód: pismo (...) S.A., k. 398 akt egzekucyjnych)

W dniu 1 sierpnia 2016 roku Dyrektor (...) Oddział w T. przekazał Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Bełchatowie M. S. dalsze tytuły wykonawcze.

(dowód: pismo Dyrektora Oddziału ZUS w T. z dnia 1 sierpnia 2016 roku, k. bez nr w aktach egzekucyjnych)

W dniu 1 listopada 2016 roku (...) K. Sp. j. zawiesiła prowadzenie działalności gospodarczej. Spółka nie zatrudnia obecnie żadnego pracownika.

(okoliczność niesporna)

W piśmie z dnia 24 listopada 2016 roku H. K. poinformował organ rentowy, że jedyne środki finansowe jakie posiada Spółka znajdują się na rachunku bankowym i wynoszą 24 tys. zł, a nieuiszczone przez Spółkę należności przekraczają 900 tys. zł.

(dowód: pismo procesowe H. K. z dnia 24 listopada 2016 roku, k. 44 akt sprawy)

W dniu 29 marca 2017 roku Spółka dokonała przelewu kwoty w wysokości 24 280,37 zł na rachunek Komornika Sądowego w związku z zaległościami z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

(dowód: potwierdzenie wykonania przelewu z dnia 29 marca 2016 roku, k. 76 akt sprawy)

Powyższa kwota nie jest wystarczająca celem uregulowania zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

(okoliczność niesporna)

H. K. miał świadomość istnienia zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne.

(dowód: zeznania wnioskodawcy, nagranie od minuty 15:43 do minuty 18:20, protokół z rozprawy z dnia 17 lutego 2017 roku, k. 60 – 61 akt sprawy)

Postanowieniem z dnia 15 maja 2017 rok, sygn. akt I Ns 191/16 Sąd Okręgowy w Piotrkowie ubezwłasnowolnił całkowicie W. K. z powodu choroby psychicznej.

(dowód: postanowienie z dnia 15 maja 2017 roku, k. 45 akt sprawy sygn. akt I Ns 191/16)

Prowadzone na wniosek ZUS przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bełchatowie M. S. postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi (...) K. Sp. j. jest nieskuteczne.

(dowód: pismo procesowe organu rentowego z dnia 27 lipca 2017 roku, k. 71 akt sprawy)

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonej w aktach sprawy, aktach organu rentowego i aktach egzekucyjnych dokumentacji, a także na podstawie zeznań samego ubezpieczonego. Materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że H. K. był współnikiem (...) Spółka Jawna od dnia jej zawiązania. Wnioskodawca miał świadomość istnienia zadłużenia względem organu rentowego. W toku postępowania podnosił wprawdzie, że Spółka nadal dysponuje środkami pieniężnymi, jednakże zgromadzona na rachunku bankowym kwota w wysokości 24 280,37 zł, która została przez Spółkę wpłacona na rachunek Komornika sądowego, nie jest wystarczająca do uregulowania zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne. Wnioskodawca został powiadomiony przez organ rentowy o wszczęciu i zakończeniu postępowania, a także możliwości składania wyjaśnień.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Na wstępie zaznaczyć należy, że zgłoszone przez ubezpieczonego w odwołaniu żądanie uchylenia decyzji nie mogło zostać uwzględnione. Wśród przepisów Kodeksu postępowania cywilnego w oparciu, o które działa sąd ubezpieczeń społecznych, zastosowanie znajduje przede wszystkim art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c., którego treść jednoznacznie wskazuje na możliwe sposoby rozstrzygnięcia odwołania od skarżonej decyzji wydanej przez organ rentowy, tj. stosowną jej zmianę bądź też oddalenie odwołania. Z powyższego wynika więc, że sąd ubezpieczeń społecznych, jako sąd I instancji, nie ma możliwości uchylenia decyzji czy to ze względów formalnych, czy jakichkolwiek innych. Tego rodzaju rozstrzygnięcie, którego wydania domagał się H. K. nie mogło więc zapaść.

Istotą sporu w rozpatrywanej sprawie była kwestia odpowiedzialności H. K. jako współnika (...) Spółki Jawnej z siedzibą w B. solidarnie z w/w spółką za zobowiązania z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej wysokości 508 405,70 zł.

Argumentując zasadność skarżonej decyzji organ rentowy powołał się przede wszystkim na treść art. 115 o.p., z którego to przepisu wynika solidarna odpowiedzialność współnika spółki osobowej za zobowiązania tej spółki powstałe w stosunku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z nieopłaceniem składek na ubezpieczenia. Z kolei H. K. podnosił przede wszystkim, że nie została zrealizowana przesłanka bezskuteczności egzekucji wobec spółki, co w jego ocenie stanowi etap poprzedzający możliwość dochodzenia należności z majątku współnika.

Przy rozpatrywaniu zasad przenoszenia na osoby trzecie odpowiedzialności z tytułu zaległych składek w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym do należności z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja Podatkowa (t. jedn. : Dz. U. z 2015 r. poz. 61). Z kolei stosownie do treści art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Art. 107 § 1 o.p., mający odpowiednie zastosowanie na podstawie odesłania art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wskazuje, że w przypadkach i w zakresie przewidzianym w rozdziale o odpowiedzialności podatkowej osób trzecich, za zaległości podatkowe podatnika odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie. Przy czym, jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, osoby trzecie odpowiadają również za odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych oraz koszty postępowania egzekucyjnego. Z kolei jak wynika z art. 115 § 1 tej ustawy, współnik spółki jawnej odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi współnikami za zaległości podatkowe spółki. Zasadę wyrażoną w § 1 stosuje się do odpowiedzialności byłego współnika za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie, gdy był on współnikiem (§ 2 zd. 1).

W rozpatrywanej sprawie okoliczność posiadania przez H. K. statusu współnika Spółki była bezsporna. Sam wnioskodawca potwierdził w swych zeznaniach, że w okresie, gdy Spółka nie regulowała zobowiązań wobec ZUS, był on jej współnikiem.

Do niespornych należała również okoliczność, że Spółka nie opłacała w pewnych okresach składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za osoby zgłoszone do ubezpieczeń. Ubezpieczony ani na etapie odwołania od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ani też w toku postępowania toczącego się przed tutejszym Sądem, nie kwestionował samego faktu istnienia zadłużenia spółki wobec organu rentowego, jak również wysokości tego zadłużenia i jego składników, sposobu wyliczenia przeprowadzonego przez organ rentowy, czy też miesięcy, za które składka nie została uregulowana. Przeciwnie, ubezpieczony w trakcie składania zeznań w sposób jednoznaczny wskazał, że miał świadomość odnośnie istnienia zadłużenia wobec Zakładu.

Rozważając podniesiony przez ubezpieczonego zarzut dotyczący niestwierdzenia bezskuteczności egzekucji wobec spółki przed obciążeniem go odpowiedzialnością za zobowiązania, wskazać należy, iż w świetle poglądów aktualnego orzecznictwa jest on chybiony. Powyższa kwestia stanowiła przedmiot rozważań m.in. Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 10 kwietnia 2014r. wskazał, że niezbędne jest zwrócenie uwagi na specyfikę orzekania w zakresie odpowiedzialności współników spółki jawnej za zaległości podatkowe tej spółki oraz jej odmienne uregulowanie od odpowiedzialności członków zarządów spółek kapitałowych. Należy bowiem podkreślić,

że przepis art. 115 § 1 o.p. nie przewiduje jako przesłanki odpowiedzialności wspólników spółki jawnej bezskuteczności egzekucyjnej w sposób, w jaki czyni to art. 116 § 1 o.p., który ma zastosowanie do spółek kapitałowych. Zgodnie z art. 22 § 2 k.s.h. każdy wspólnik odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką, z uwzględnieniem art. 31 § 1 k.s.h., w myśl którego wierzyciel może prowadzić egzekucję z majątku wspólnika w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna (odpowiedzialność subsydiarna wspólnika). Dopuszczalne jest więc orzekanie o odpowiedzialności wspólników spółki jawnej nawet wówczas, gdy w stosunku do tej spółki toczy się postępowanie egzekucyjne i istnieje szansa na efektywne zakończenie tego postępowania poprzez wyegzekwowanie należności objętych tytułem wykonawczym, gdyż konstrukcja prawna spółek osobowych przewiduje takie rozwiązanie (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 10 kwietnia 2014r., I GSK 843/12). Podobne stanowisko wyraził również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 stycznia 2013r. (II UK 160/12, Lex nr 1555521).

Dodać w tym miejscu należy, że na podstawie art. 115 o.p. przyjmuje się, że jedynym warunkiem przypisania odpowiedzialności za zobowiązania spółki jawnej jest fakt bycia wspólnikiem w spółce. Orzekanie o odpowiedzialności wspólników, nie jest oparte na zasadzie winy i z tej przyczyny nie ma znaczenia ustalenie ewentualnego faktu przyczynienia się przez ubezpieczonego do powstania zaległości (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 16 czerwca 2004r. sygn. III SA 447/03). Dla ustalenia solidarnej odpowiedzialności wszystkich wspólników spółki jawnej nie ma również znaczenia ustalenie stopnia zaangażowania wspólnika, ponieważ odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny, niezależny od zawinienia i jest solidarna. Indyferentną jest zatem kwestia jakich ustaleń, choćby także ustnych, dokonali ubezpieczony z drugim wspólnikiem, co do obowiązków regulowania składek na ubezpieczenia i fundusze. Obowiązki tego rodzaju są bowiem ukształtowane przepisami ustawy i mają charakter niewątpliwie publicznoprawny, a nie prywatnoprawny (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 30 grudnia 2013r., III AUa 445/1). Nadto, należy podkreślić, że art. 115 ustawy o.p. nie zawiera przesłanek egzoneracyjnych. Wspólnik spółki osobowej nie może więc uwolnić się od odpowiedzialności za zaległości składkowe spółki, gdy wykaże, że faktycznie nie prowadził działalności gospodarczej w okresie objętym decyzją organu rentowego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 25 października 2012r., III AUa 345/12).

Obowiązkiem organu rentowego jest wszczęcie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności osób trzecich przeciwko wszystkim osobom mogącym taką odpowiedzialność ponosić, a zatem osób wskazanych w art. 115 § 1 ordynacji podatkowej w związku z art. 31 i 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Postępowanie o wyegzekwowanie należnych składek na etapie stwierdzenia odpowiedzialności osoby trzeciej (art. 107 i 108 Ordynacji podatkowej) nie toczy się więc wobec zobowiązanej spółki. Wspólna odpowiedzialność spółki (płatnika składek) za zaległości w spłacie składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych ze wspólnikami powstaje z mocy prawa i dochodzenie tej zaległości następuje według reżimu odpowiedzialności solidarnej, niezależnie od wskazania spółki jako płatnika w osnowie decyzji organu rentowego.

Stosunek prawny spółki jawnej oparty jest na wzajemnych relacjach między spółką - jako odrębnym podmiotem - a jej wspólnikami. Należy oddzielić ten stosunek, jako wewnętrzny stosunek spółki (por. art. 37-57 k.s.h.), od stosunków zewnętrznych, tj. stosunku do osób trzecich (art. 28-36 k.s.h.). Wierzyciel spółki jawnej może domagać się zaspokojenia od każdego z dłużników solidarnych określonych w art. 115 Ordynacji podatkowej, tak samo jak na podstawie art. 22 § 2 k.s.h., bez względu na ukształtowane między wspólnikami stosunki wewnętrzne. Zaspokojenie wierzyciela spółki przez jednego ze wspólników będącego dłużnikiem solidarnym może oczywiście później skutkować jego roszczeniami regresowymi wobec pozostałych dłużników solidarnych, lecz okoliczność ta nie wpływa na kształt i zakres uprzedniej odpowiedzialności dłużnika solidarnego wobec wierzyciela spółki na podstawie art. 376 k.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2009r., IV CSK 558/08, Biul. SN 2009 Nr 7, poz. 11). Wydanie osobnych decyzji stwierdzających odpowiedzialność subsydiarną wspólników spółki jawnej na podstawie art. 115 § 1 ordynacji podatkowej stanowi więc tylko brak ze względu na późniejszą możliwość dochodzenia przez dłużnika solidarnego regresu, na wypadek wyegzekwowania od niego całej kwoty długu; nie ma skutku materialnego ani formalnego z punktu widzenia dochodzenia zaległości składowych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Podnieść także należy, że jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 marca 2013 roku, sygn. akt II UK 200/12, LEX nr 1324288, przepis art. 477¹¹ k.p.c. daje uprawnienie do kontroli decyzji organu rentowego przez sądy pracy i ubezpieczeń społecznych z inicjatywy osób, których praw i obowiązków ona dotyczy, niezależnie od adresata tej decyzji. Unormowanie to gwarantuje udział w postępowaniu sądowym wszystkim takim osobom (także tym, które pominięte zostały w postępowaniu administracyjnym) i potwierdza zasadę, że uchybienia w procedurze administracyjnej nie mają wpływu na wynik sprawy przed sądem powszechnym. Znaczenia w przedmiotowej sprawie nie ma także to, że postanowieniem z dnia 15 maja 2017 roku, sygn. akt I Ns 191/16 Sąd Okręgowy w Piotrkowie ubezwłasnowolnił całkowicie W. K. z powodu choroby psychicznej. Okoliczność ta nie rzutuje bowiem w jakikolwiek sposób na odpowiedzialność wnioskodawcy.

Wobec przedstawionych powyżej okoliczności Sąd Okręgowy stwierdził, że żaden z zarzutów podniesionych przez ubezpieczonego nie mógł stanowić podstawy do wzruszenia skarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Z tych też względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie H. K. jako niezasadne, o czym orzekł jak w sentencji wyroku.